

REISVERSLAG FEBRUARI 2017

INLEDING

MINGALABA

Het is februari 2017 en ik bezoek voor de zeventiende keer de Phaung Daw Oo High School in de stad Mandalay in Myanmar. Op de grote kloosterschool, waar dagelijks achtduizend kinderen gratis onderwijs krijgen, zijn we met stichting World Child Care al negen jaar actief. We zijn gestart met de opvang van zeventig weeskinderen na een grote natuurramp in mei 2008. The Golden House, zoals we onze woongroep noemen, is inmiddels een bruisende gemeenschap van zo'n tweehonderd kinderen, afkomstig van tien verschillende etnische groepen.

Voor de jongeren die klaar zijn met hun middelbare school hebben we een vervolgopleiding opgezet. In ons Bridging programma kunnen ze op drie niveaus Engels leren en officiële Cambridge certificaten behalen.

Ons derde project op de school, waar zo'n vijftienhonderd jongeren, stafleden en docenten permanent wonen, gaat binnenkort van start. Het is de nieuwbouw van de etnische woonvoorziening. Daarvoor is de financiering bijna rond.

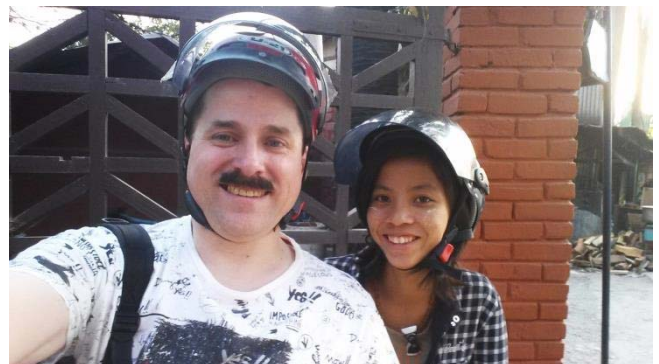
KNUFFELEN

Als secretaris van de stichting breng ik tweemaal per jaar een werkbezoek aan ons project. Dat is een prima frequentie om alles goed te laten draaien. Het voelt elke keer weer als thuiskomen. Toen ik in februari 2009 voor de eerste keer het project bezocht, heb ik mijn halve hart daar achtergelaten. Ik voel me pas compleet als ik er weer ben. Ik vrees dat dit nooit meer zal veranderen. De stafleden zijn mijn vrienden geworden, veel van de kinderen ken ik al jaren en voor sommigen ben ik inmiddels hun papa geworden. Mijn werkbezoek bestaat dan ook voor een belangrijk deel uit kletsen, plezier maken en knuffelen. En dat bevalt me prima!

PRAKTISCHE ZAKEN

Ik verblijf in een klein hotelletje aan de overkant van de straat. Het is een groene oase in de drukke stad Mandalay, waar zo'n anderhalf miljoen mensen wonen. Bij de familie die het hotelletje runt, kom ik dus ook al vele jaren over de vloer. Ze zijn altijd heel vriendelijk en behulpzaam. De schoolpoort gaat 's avonds om 19.00 uur op slot. Dat is niet handig als je regelmatig tot 22.00 uur 's avonds bezig bent. Daarom regel ik altijd een sleutel bij de familie die naast de poort woont en verantwoordelijk is voor het openen en sluiten. De vrouw des huizes, genaamd Kee Htwe, zei ditmaal spontaan: "Nico, you're handsome". Leuke opsteker natuurlijk! Iets anders dat ik meteen regel is een lokale simkaart en een internetbundel, zodat ik bereikbaar ben, kan bellen, sms-en, Whatsappen en zaken op Facebook kan posten. Ook krijg ik aan onze hoofdleidster de scooter van The Golden House te leen.

De scooter gebruik ik elke dag om te lunchen, inkopen te doen en 's avonds ergens te gaan eten. Dat laatste heb ik deze keer meerdere malen gedaan met Tessa, Michelle, Lizette en Maud. De eerste twee lopen vanuit Nederland stage op de PDO High School. Tessa geeft Engelse les en Michelle onderneemt allerlei creatieve activiteiten met de kinderen. Lizette heeft enkele jaren geleden op de school stage gelopen en was nu terug met haar vriendin Maud. Erg gezellig om zo nu en dan op pad te gaan met deze enthousiaste dames!

THE GOLDEN HOUSE

DE STAF

De staf van het meisjeshuis bestaat uit Yi Mon, Cho Cho, Tsai Tsai en Yi. De staf van het jongenshuis bestaat uit Nyein Chan, Myo Myint Zaw, Denay Lin en Htoo Twin.

Met name met de dames heb ik het meeste contact. We praten samen over het welbevinden van de kinderen, hun persoonlijke groei en de studieresultaten. Soms zijn er knelpunten en moeten we daarvoor een oplossing zoeken. Ik houd ook altijd een persoonlijk gesprek met de staffleden. Het is belangrijk dat ze lekker in hun vel zitten. Het is namelijk niet niks om 365 dagen per jaar 24 uur per dag voor de kinderen klaar te staan. Yi Mon gaat binnenkort een training volgen op het gebied van pedagogiek. Cho Cho doet examen voor haar administratiecursus.

Tsai Tsai en Yi doen naaiwerk voor Frederique en mij. Als ik naar huis ga, neem ik ruim tweehonderd fraaie tassen, gsm-tasjes en portemonneetjes mee naar huis.

Die zijn gemaakt van traditionele stoffen die we in augustus vorig jaar gekocht hebben. Tsai Tsai en Yi zijn helemaal in hun nopjes met deze nieuwe hobby. En dat is het belangrijkste.

INKOPEN

Natuurlijk staat een werkbezoek ook in het teken van inkopen doen. Yi Mon maakt met haar staf van tevoren een inkooplijst en als ik daar ben kan ze aan de slag. Denk aan kleding, schooluniformen, schoolboeken, schriften en toiletartikelen. Maar ook aan keukenapparatuur, ventilatoren en andere apparatuur die stuk is. Yi Mon is altijd blij als ze inkopen kan doen. Ze zorgt graag goed voor haar kroost.

ONDERHOUD

Een andere taak is het checken van het onderhoud van de huizen. De schoolarchitecte Chan Chan heeft normaliter het onderhoud verricht dat we tijdens een vorig werkbezoek hebben afgesproken en neemt met mij de nieuwe actielijst door. We krijgen dan netjes een prijsopgave van haar en maken het geld over dat nodig is om alles spik en span te houden. In april en mei, de periode waarin de kinderen in Myanmar zomervakantie hebben, worden de drie huizen vanbinnen en vanbuiten helemaal opnieuw geschilderd.

EXCURSIE

De kinderen weten dat als er iemand van de stichting komt, we meestal ook op excursie gaan. Yi Mon en haar staf bepalen welke kinderen er mee kunnen. Soms gaan we naar de dierentuin of zwemmen, naar

een mooie pagode of naar de Engelse tuinen in het stadje Pyin Oo Lwin.

Deze keer zijn we met de meisjes van leerjaar 8, 9 en 10 naar de Jade Pagode gegaan. Dat is een prachtige pagode aan de zuidkant van de stad. Natuurlijk worden daarvoor de mooiste kleren aangetrokken. Ik moest een paar jaar geleden zo lachen, toen ik hoorde dat twee Amerikaanse vrijwilligers onze kinderen meegenomen hadden op excursie naar een vuilnisbelt. Drie keer raden... in hun mooiste kleren natuurlijk. Ook ditmaal zagen de meiden er tiptop uit. Natuurlijk moesten er overal foto's gemaakt worden.

De jongeren die in leerjaar 11 zitten, vielen deze keer buiten de boot. Hun examen start namelijk op 8 maart en er moest hard geleerd worden.

THE BRIDGING CLASS

De Engelse opleiding, die we drie jaar geleden gestart zijn, is een groot succes. De 110 jongeren krijgen op drie niveaus Engelse les. De studenten van niveau II en III kunnen een officieel Cambridge examen doen. Het certificaat dat ze behalen is internationaal erkend.

Voor de kleinste jongens en meisjes is er ditmaal een spelletjesochtend georganiseerd. Spelletjes spelen doen de kinderen het allerliefste en daar krijgen ze nooit genoeg van.

Maar Bridging is meer. Het omvat ook onderwerpen als algemene kennis, politiek, sociale zaken en burgerschap. Er zijn discussiegroepen, er worden excursies georganiseerd en regelmatig zijn er studentenontmoetingen. Tijdens mijn werkbezoek vond de officiële ope-

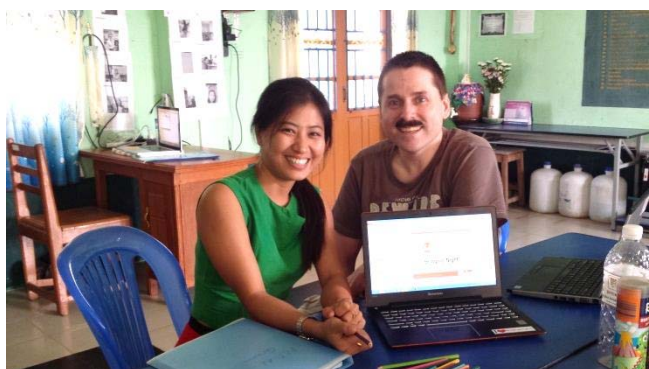
ning van het Bridging schooljaar plaats. Dat loopt van januari tot en met augustus, met een zomerstop in april. Tijdens de Bridging Night werden de studenten toegesproken door Nann Myint, de manager van het programma, door enkele docenten en door mij. De studenten kregen uitleg over het programma, de lessen, de examens en ik mocht de motivatiespeech voor mijn rekening nemen.

Daarna vonden er optredens plaats voor en door de studenten. Wat me elke keer weer verbaast is de creativiteit en muzikaliteit die er in deze jongeren zit. Bijna allemaal durven ze op het podium te staan en ze vinden het superleuk om voor elkaar op te treden.

FINANCIËLE ADMINISTRATIE

Samen met Nann Myint heb ik de financiële administratie van 2016 afgesloten en die van 2017 geopend. Dat hebben we daarna samen doorgesproken met één van de controllers van de school.

WERKAFSPRAKEN

Ook hebben we met alle betrokken docenten nieuwe werkafspraken gemaakt en de taken opnieuw verdeeld. Daarbij hebben we de twee managers van de Fast Track klassen betrokken. Op één docent na werken de docenten namelijk ook binnen die afdeling. Het is goed om de lessentabellen op elkaar af te stemmen, eventuele vervanging vooraf goed te regelen en andere praktische zaken af te stemmen. Tot slot hebben we even elkaars handen vastgepakt om de samenwerking te bezegelen.

COMMUNITY

Bridging is een community geworden. De studenten ontmoeten elkaar niet alleen in de klas, maar ook daarbuiten. Ze studeren samen, ondernemen activiteiten en delen van alles op Facebook. Tijdens de Bridging Night vertelde een oud-student hoeveel het programma voor zijn ontwikkeling en toekomst betekend heeft. Mooi om dit te horen van een 'ervaringsdeskundige'.

ETNISCHE WOONVOORZIENING

Ons derde project op de PDO High School wordt de nieuwbouw van de etnische woonvoorziening op het schoolterrein. In de huidige woonvoorziening - een krakemikkig bamboehuis, geschakeld aan een stenen bouwval - wonen tweehonderd meisjes van etnische afkomst.

Ze wonen daar onder erbarmelijke omstandigheden. Er zijn vier slaapzalen en in elke zaal slapen 50 meisjes.

Ze hebben geen centrale ruimte om te eten, studeren en spelen. De keuken is veel te klein en heel smerig. Het huis heeft maar een paar toiletten en de wasplaats is veel te klein.

Har Kaw Dee en haar staf doen erg hun best om de meisjes toch een thuis te bieden. We hebben als stichting twee jaar geleden besloten om een nieuwe woonvoorziening te plaatsen voor deze meisjes, die qua faciliteiten en comfort vergelijkbaar zal zijn met The Golden House. De schoolarchitecte heeft het gebouw getekend en begroot. We hebben de financiën bijna rond en hopen binnenkort te kunnen gaan bouwen. De meisjes zullen een jaar lang in een bamboehuis gaan wonen bij een nabij gelegen nonnenklooster. De nonnen mogen nadien het gebouw houden. Het bouwproces zal zo'n tien maanden gaan duren.

Ik heb Har Kaw Dee en haar staf de plannen laten zien. Ze zijn super enthousiast en dankbaar. Samen hebben we gekeken naar eventuele verbeteringen van het ontwerp en die hebben we met de architecte besproken. Mocht je bij het lezen van dit deel van het verslag sponsorideeën voor ons hebben, deel die dan alsjeblieft. We willen graag zo spoedig mogelijk starten.

U NAYAKA

Natuurlijk moet ik alle zaken die ik met de staf bespreek ook met de hoofdmonnik U Nayaka bespreken. Dat gaat er meestal fel aan toe. U Nayaka houdt van een stevige discussie en ik ook. De verstandhouding is echter heel goed. Meestal krijg ik wel gedaan wat ik wil, maar soms ook niet. Het blijft een spel van geven en nemen.

Wat we als stichting geleerd hebben, is het rechtstreeks regelen van onze financiële zaken met de projectbetrokkenen. We gaan zelf inkopen doen met onze staf en managers. Bij grote bedragen storten we het geld op de bankrekening van de school. Dat gaat dan vergezeld van een bestedingsplan. Als we binnenkort weer gaan bouwen, vindt de betaling in meerdere termijnen plaats.

OVERIGE ACTIVITEITEN

BEZOEK AAN OUDERS YI MON EN NANN MYINT

Yi Mon, de hoofdleidster van The Golden House, en Nann Myint, de manager van het Bridging programma, zijn zussen. Hun ouders wonen vlakbij de stad Shwebo, zo'n drie uur rijden vanuit Mandalay. Frederique en ik hebben de familie al vele malen bezocht. Telkens opnieuw is dit een feestje. Vader Soe Aung en moeder Hla Hla zijn ontzettend hartelijke en gastvrije mensen, waarmee we fijn kunnen praten. Uiteraard met één van de dames als tolk, want ze spreken geen Engels.

Als je door hun dorpje wandelt, waan je je in het openluchtmuseum in Arnhem. De ossenkarren rijden af en aan, er zijn geen verharde wegen, de landbouwwerktuigen zijn van rond 1950 en er zijn nauwelijks voorzieningen in het dorpje. De mensen hebben een hard bestaan, maar zijn tegelijkertijd heel positief en relaxed.

Ook ditmaal kwam oma (85) op bezoek, kwamen er allerlei familieleden kijken en hadden de ouders weer heerlijk voor ons gekookt. Dan is het leuk als je wat Birmese woorden en zinnen kent, waarmee je complimenten kunt geven en hartelijkheden uit kunt wisselen.

VERJAARDAG VAN PHYO KO KO

Phyo Ko Ko is één van de voormalige stafleden van het jongenshuis. Hij is inmiddels getrouwd met Htet Htet. Samen werken ze in één van de theeshops van (schoon)moeder. Ze wonen ook bij haar in. Meestal zoeken we Phyo Ko Ko en Htet Htet wel even op tijdens een werkbezoek. Dit keer hoefde dat niet. Phyo Ko Ko was namelijk jarig en op het dak van het jongenshuis hadden zijn vrouw en zijn vrienden een surpriseparty georganiseerd. Ze hadden een heuse chocoladetaart met slagroom en kaarsjes geregeld. En natuurlijk mocht ik ook even op het feestje komen.

TELEVISIEKAST

Tijdens het vorige werkbezoek in augustus 2016 heb ik een televisiekast getekend voor het meisjeshuis. We hebben vorige keer een nieuwe televisie en dvd-speler gekocht. De meiden keken soms met 80 tegelijk naar een minitelevisie. De karaokeversterker en speakers

hadden we al. Toen ik aankwam stond de kast klaar om ingericht te worden. Dat heb ik met plezier gedaan.

Daarna hebben we naar de Birmese versie van Idols zitten kijken. Dezelfde tune en opzet als onze Nederlandse versie. De meiden lagen in een deuk, toen ik opeens uit volle borst het nummer Suzanne van VOF De Kunst meezong met de Birmese artiesten. De jonge Birmese artiesten coverden dat nummer op onnavolgbare wijze. Erg leuk!

BRIEVEN UIT NEDERLAND

De kinderen in The Golden House schrijven met leerlingen van het Elde College in Schijndel. Al een aantal keer hebben de leerlingen van tweetalig vwo via skype contact gehad met de kinderen hier. De kinderen in Myanmar én in Nederland vinden dit echt geweldig. Ik heb 73 brieven meegenomen van leerlingen van het Elde College. Meer dan de helft zijn nieuwe leerlingen. De kinderen in The Golden House zijn meteen enthousiast aan de slag gegaan. Ze hebben een eerlijke verdeling gemaakt en op de laatste avond van mijn werkbezoek kreeg ik 73 brieven mee naar huis. Dat was een extra tas handbagage.

In maart wordt er op het Elde College een 'Myanmar Week' georganiseerd en wordt er via skype weer contact gelegd. Het Elde College heeft drie jaar lang met kerstmis een sponsorloop gehouden voor ons project. Dat heeft ons in totaal ruim 40.000 euro opgeleverd. Daarvoor zijn we erg dankbaar.

OPRUIMEN EN SCHOONMAKEN

Tijdens mijn werkbezoek wordt er ook altijd een grote schoonmaak gehouden. Met name de jongens hadden het afgelopen half jaar nauwelijks schoongemaakt. Omdat de huizen in april en mei van binnen en van buiten geschilderd worden, moesten we echt aan de slag. Gelukkig hielp iedereen mee en was het in een paar uur tijd gepiept. Ook de buitenboel hebben we opgeruimd. Daarbij hebben de meisjes geholpen.

De staf mag er best wat meer bovenop zitten, maar ziet het ook niet. Gelukkig kijk ik er als buitenstaander met frisse ogen naar. Toch moet ik letterlijk elk stuk steen, hout of plastic aanwijzen. Wat niet wil zeggen dat we geen plezier hebben tijdens het opruimen. Integendeel!

OVERIGE ACTIVITEITEN

Het volgende werkbezoek staat gepland voor juli en augustus. Dan gaat Frederique weer mee, maar ook mijn collega en vriend Geert van de Vorstenbosch en zijn vrouw Jolanda. Ik kijk er nu al naar uit!

Nico Schoenmakers
Secretaris stichting World Child Care